

Ο πρώην υπαρχηγός και ζωντανός θρύλος της Χρυσής Αυγής καταγγέλλει τον Αρχηγό και άλλους συναγωνιστές του για τη δολοφονική επίθεση στην πλατεία Δικαστηρίων

Πριν από λίγες μέρες, ο ιστότοπος της Χρυσής Αυγής αναφέρθηκε στον συγγραφέα ενός κειμένου για τη σύγχρονη επιστροφή του φασισμού στην Ευρώπη, λέγοντας ότι πρόκειται για «κάποιον σταλινικό, ονόματι Δημήτρη Κουσουρή». Ευεξήγητη η προσπάθεια της ναζιστικής οργάνωσης να κάνει ότι ξεχνάει το όνομα ενός από τα γνωστά θύματα της δολοφονικής βίας των Ταγμάτων Εφόδου. Γιατί βέβαια ο Δημήτρης Κουσουρής, που δέχτηκε την επίθεση της δεκαμελούς Φάλαγγας της οργάνωσης μαζί με τους συντρόφους του Γιάννη Καραμπατσόλη και Ηλία Φωτιάδη στις 16 Ιουνίου του 1998, έφτασε στο κατώφλι του θανάτου και από τότε το επεισόδιο αυτό θεωρείται εμβληματικό για τον τρόπο δράσης της οργάνωσης.

Η δικαστική διερεύνηση κατέληξε έπειτα από πολλά χρόνια στην καταδίκη ενός μόνο ατόμου, του Αντώνιου Ανδρουτσόπουλου, ή «Περίανδρου», και μάλιστα έπειτα από επτάμισι χρόνια φυγοδικίας. Ο Περίανδρος θα μείνει τελικά τέσσερα χρόνια στη φυλακή και θα αποφυλακιστεί με αναστολή, ενώ οι ποινές του ήταν πολυετείς (21 χρόνια σε πρώτο βαθμό και 12 σε δεύτερο). Στην υπόθεση εκείνη είχε σημειωθεί εξαιρετική αδράνεια των αστυνομικών αρχών στην αρχική διερεύνηση, απόλυτη ανικανότητα στον εντοπισμό των καταζητούμενων προσώπων και ανοχή της πολιτείας στην εξόφθαλμη προσπάθεια συγκάλυψης.

Αλλά υπάρχουν πλέον και χειρότερα για τον Μιχαλολιάκο και τους στενούς του συνεργάτες. Στα χέρια των ανακριτικών αρχών βρίσκονται νέα στοιχεία, με βάση τα οποία η Εισαγγελία οδηγείται στην επανεξέταση της υπόθεσης και το άνοιγμα του φακέλου «1998», εφόσον διαθέτει έμμεσες μαρτυρίες για τους φυσικούς και τους ηθικούς αυτουργούς εκείνης της επίθεσης. Πρόκειται για τηλεφωνικές συνομιλίες του Ανδρουτσόπουλου με κοντινούς του ανθρώπους, στις οποίες κατονομάζονται ορισμένοι από τους δράστες της επίθεσης και υποδεικνύονται ερμηνείες για τον τρόπο συγκάλυψης. Μέρος του υλικού αυτού δημοσιεύτηκε σε ρεπορτάζ της Μαρίας Ψαρά και του Λευτέρη Μπιντέλα στο «Εθνος» της περασμένης Κυριακής. Αποκαλύπτουμε σήμερα καινούργια στοιχεία τα οποία εξετάζει η Εισαγγελία και επιχειρούμε να τα συνδυάσουμε με τον ογκώδη φάκελο του 1998.

Όπως είναι γνωστό, ο Ανδρουτσόπουλος έχει διαχωρίσει τη θέση του από τη Χρυσή Αυγή και ειδικά τον ηγετικό της πυρήνα γύρω από τον Μιχαλολιάκο ήδη από τον καιρό που βρισκόταν στη φυλακή. Μάλιστα, από τον Ιούνιο του 2011 έχει διατυπώσει βαριές κατηγορίες εναντίον του ίδιου του Μιχαλολιάκου.

Το δίλημμα του Περίανδρου

Όπως προκύπτει από τις τηλεφωνικές συνομιλίες του, ο ίδιος αποφεύγει ακόμα και να εκστομίσει το όνομα «Μιχαλολιάκος». Συνήθως αποκαλεί τον πρώην αρχηγό του «Κάτμαν» (υπονοώντας ότι μοιάζει με έναν από τους πρωταγωνιστές στα «Παρατράγουδα» της Αννίτας Πάνια, τον Νίκο Κατέλη), ενώ την κόρη του Αρχηγού, την Ουρανία, την ονομάζει «Μις Πίγκι» (από το Μάπετ Σόου).

Όπως λέει χαρακτηριστικά, «δεν με ενδιαφέρει να μπω στο πολιτικό παιχνίδι. Εγώ είμαι ο μοναδικός

πολιτικός αντίπαλος του Μιχαολιάκου. Εγώ είμαι ο μόνος στην Ελλάδα που έχω πει ότι γαμιέται, ότι είναι πουτάνα, ρουφιάνος. Κι έχω πίσω μου 30 χρόνια αγώνων, επτάμισι χρόνια καταζητούμενος και τέσσερα μέσα στη φυλακή. Ποιος μπορεί να με πιάσει στο στόμα του; Ούτε ένας δεν έχει τολμήσει να γράψει κάτι εναντίον μου. Αυτό σημαίνει ότι όποτε θέλω τους ισοπεδώνω. Και με μισούνε γι' αυτό. Αλλά εγώ δεν το πάω πολιτικά. Το πάω προσωπικά. Δεν κοιτάω την πολιτική μου αποκατάσταση. Εγώ, αν θα μιλήσω στο μέλλον, θα το κάνω για να μην την πατήσουν κάποια νέα παιδιά».

Για την Ουρανία Μιχαολιάκου, η οποία με μήνυμά της κάλεσε τους συναγωνιστές της να είναι έτοιμοι να θυσιαστούν για «την άγια ιδέα τους», ο Περίανδρος σχολιάζει με πικρόχολο χιούμορ: «Η Μις Πίγκι έχει τη μεγαλομανία του πατέρα της αλλά άνευ της πονηρίας του Κάτμαν. Μετά ηλιθιότητας. Λέει “θυσιαστείτε”! Είναι το μισό από τις απαιτήσεις του Χίτλερ και του Μένγκελε [σ.σ. μάλλον εδώ εννοεί τον Γκέμπελς] προ της πτώσεως του Βερολίνου. Το υπόλοιπο μισό που αυτοκτονούμε κι εμείς και πολεμάμε μέχρι τέλους, όχι».

«Αυτοί με τρέμουν», λέει ο Περίανδρος. «Έχω το νόμο στα χέρια μου. Αν ανοίξω το στόμα μου, στέλνω φυλακή τον Παναγιώταρο για φυσικό αυτουργό για τα επεισόδια του '98 και ηθικό αυτουργό στέλνω φυλακή τον Μιχαολιάκο». Και σε άλλο σημείο, όταν τον ρωτούν για ποιο λόγο η εφημερίδα «Ελεύθερος Κόσμος» στηρίζει τώρα πια τη Χρυσή Αυγή, ο Ανδρουτσόπουλος έχει έτοιμη την απάντηση. «Θα σου πω εγώ. Αμα ανοίξει η υπόθεση του '98, πάει ο Ζαφειρόπουλος φυλακή. Δεν κατάλαβες; Τα 'χουν βρει μεταξύ τους. Λένε, ο Περίανδρος θα μας βάλει φυλακή».

Το δίλημμα του Περίανδρου είναι ότι από τη μια μεριά θέλει να αποκατασταθεί η «αδικία» που έχει ο ίδιος υποστεί, αλλά από την άλλη δεν θέλει να θεωρηθεί ο ίδιος καρφί. «Να γίνει από την εισαγγελία αυτή η έρευνα. Να μη γίνει από κάρφωμα δικό μου». Και σε άλλο σημείο: «Δεν μιλάω, δεν θέλω να γίνω ρουφιάνος. Αλλά ξέρουν ότι, αν πιεστώ, ανοίγει ο μύλος μόνος του. Κατ' αρχήν μόνος του ο εισαγγελέας μπορεί να ζητήσει να ανοίξει η υπόθεση του '98. Εκκρεμεί, δεν έχει κλείσει. Αν γίνει αυτό, έχουν τελειώσει. Η υπόθεσή μου εμένα τελειώνει το 2018. Εγώ καταδικάστηκα ότι έκανα μία βίαιη έκνομη ενέργεια με άλλα 10 άτομα. Ποιοι είναι τα άλλα 10 άτομα; Από τη στιγμή που υπάρχει τελεσίδικη απόφαση, αυτοί τους οποίους εγώ θα ισχυριστώ ότι το έκαναν πάνε φυλακή. Τέλος».

Η επιχείρηση συγκάλυψης

Βέβαια ο Περίανδρος μπορεί να έχει τους δικούς του λόγους για να κατονομάζει συγκεκριμένους πρώην συντρόφους του ως δράστες του εγκλήματος της πλατείας Δικαστηρίων. Αλλά κατ' αρχάς με την τοποθέτησή του αυτή παραδέχεται έπειτα από πολλά χρόνια την ενοχή της Χρυσής Αυγής, κάτι που επιμελώς αρνούσαν όλα τα ηγετικά της στελέχη, ισχυριζόμενα ότι πρόκειται για «πολιτική σκευωρία».

Διαθέτουμε και μια άλλη παραπλήσια μαρτυρία ενός ιδρυτικού στελέχους της οργάνωσης, του Ιωάννη Περδικάρη, ο οποίος σε βιβλίο του που εκδόθηκε το 2013 με ψευδώνυμο επιβεβαιώνει ότι η επίθεση έγινε από την ομάδα κρούσης της Χρυσής Αυγής, όμως ισχυρίζεται ότι ο Περίανδρος «είναι βέβαιο ότι δεν υπήρξε ο φυσικός αυτουργός της δολοφονικής επίθεσης κατά του Κουσουρή στην Ευελπίδων αλλά είναι άλλο τόσο βέβαιο ότι δεν απέτρεψε την απονενοημένη [sic] πράξη των συναγωνιστών του, η οποία τόσο υψηλό κόστος είχε για τη Χρυσή Αυγή». Ανάλογα υπονοούμενα είχε αφήσει σε παλιότερο βιβλίο του ο πρώην ταμίας της οργάνωσης, Χάρης Κουσουμβρής.

Το σίγουρο είναι ότι η δικαστική απόφαση που έστειλε τον Περίανδρο στη φυλακή μιλά για δεκαμελή ομάδα της οργάνωσης που έδρασε από κοινού. Στην απόφαση αποτυπώνεται πλήρως η ταυτότητα των δραστών. Πρόκειται, βέβαια, για τα μέλη της οργάνωσης που βρίσκονταν από το πρωί ως κατηγορούμενοι ή συμπαραστάτες σε δίκη της Χρυσής Αυγής στα κτίρια της Ευελπίδων και αποχώρησαν συνοδευόμενοι από διμοιρία της ΕΛ.ΑΣ. λίγη ώρα πριν από την επίθεση. Υπάρχουν και τα σχετικά βίντεο σε όλα τα κανάλια.

Slideshow: «Περίανδρος» εναντίον «Κάτμαν»

-

Μιχαλολιάκος (Κάτμαν)

-

Οι αδελφοί Ανδρουτσόπουλοι (Αυτώνης και Νίκος) αποχωρούν τη μοιραία μέρα από τον χώρο της Ευελπίδων

-

Άλλοι χρυσαυγίτες, ανάμεσά τους και ένας με κόκκινο πουκάμισο που υπόδειχτηκε από μάρτυρες χωρίς ποτέ να εντοπιστεί

-

Ο Περίανδρος στο εφετείο

-

Ο Μιχαλολιάκος στην Ιταλία. Ο Αρχηγός δεν πλησίασε στο δικαστήριο όπου δικαζόταν ο μέχρι τότε στενότερος συνεργάτης του

Το σκανδαλώδες της υπόθεσης είναι ότι αυτό που τώρα είναι προφανές και περίπου αυταπόδεικτο αρνούνταν να το δουν επί μέρες η αστυνομία και η κυβέρνηση. Ακόμα και μετά την αναγνώριση του Περίανδρου από θύματα και μάρτυρες, χρειάστηκε να κατατεθεί μήνυση από τους παθόντες ώστε να ενεργοποιηθεί με μεγάλη καθυστέρηση ο κρατικός μηχανισμός. Το ένταλμα σύλληψης εναντίον του εκδόθηκε μόλις στις 20.7.1998. Ήταν βέβαια πολύ αργά. Ο Περίανδρος είχε εξαφανιστεί.

Και παρά το γεγονός ότι όλα έδειχναν προς την κατεύθυνση της Χρυσής Αυγής, οι αρχές περιορίστηκαν σε τυπικές αναζητήσεις χρυσαυγιτών, οι οποίες κατέληξαν όλες σε αποτυχία. Ακόμα και οι αυτόπτες μάρτυρες πήγαν να καταθέσουν στην τακτική ανάκριση με δική τους πρωτοβουλία και παρά το κλίμα τρομοκρατίας που επικρατούσε. Όσο για τα στελέχη της ΕΛ.ΑΣ., έδωσαν ρέστα. Παρών στην επίθεση ήταν εν ενεργεία αστυνομικός, ο οποίος αποκάλυψε την ιδιότητά του με καθυστέρηση... ημερών. Άνδρες των ΜΑΤ στα δικαστήρια χαριεντίζονταν με τους χρυσαυγίτες, ενώ όταν κλήθηκαν να καταθέσουν προσπάθησαν να καλύψουν όπως μπορούσαν «τα παιδιά» (έτσι ονόμαζαν τα μέλη της ναζιστικής οργάνωσης). Μάλιστα, για να μην παραδεχτούν ότι οι χρυσαυγίτες φώναζαν το γνωστό αιμοβόρικο «Αίμα, Τιμή, Χρυσή Αυγή», ο ένας υποστήριξε ότι το σύνθημα ήταν «Τιμή, Τιμή, Χρυσή Αυγή» και ο άλλος «Αυγή, Αυγή, Χρυσή Αυγή»!

Τελικά κλήθηκαν να καταθέσουν μόνο όσα μέλη της Χρυσής Αυγής προθυμοποιήθηκαν να το κάνουν. Όσοι κρύφτηκαν δεν βρέθηκαν (και δεν κατέθεσαν ποτέ). Ανάμεσά τους ο Ζαφειρόπουλος (που αναφέρει ο

Περίανδρος) αλλά και ο ίδιος ο Αντώνιος Ανδρουτσόπουλος, ο αδελφός του Νίκος, καθώς και ο Χαράλαμπος (Χάρης) Κουσουμβρής. Για τον κωμικοτραγικό τρόπο με τον οποίο διενεργήθηκε η αναζήτηση των χρυσαυγιτών δημοσιεύουμε ένα χαρακτηριστικό έγγραφο της Ασφάλειας σε διπλανές στήλες.

Το σημαντικότερο είναι ότι ο Αρχηγός Μιχαλολιάκος ουδέποτε κλήθηκε να καταθέσει. Και, φρονίμως ποιών ο ίδιος, έκλεισε εκείνο το καλοκαίρι το «μαγαζί», δηλαδή την οργάνωση, και έδωσε την ευκαιρία σε όλα τα εμπλεκόμενα μέλη της ομάδας κρούσης να πάνε... διακοπές. Την ίδια στάση κράτησε και μετά την παράδοση του Περιάνδρου και τις δίκες του πρώην υπαρχηγού του. Από τις στήλες της εφημερίδας του μιλούσε για τον «ήρωα» Φαλαγγάρχη, το «υπόδειγμα εθνικιστή» και «αδίκως διωκόμενο», αλλά δεν πέρασαν ο ίδιος και οι συνεργάτες του ούτε καν έξω από τις δικαστικές αίθουσες.

Ως μόνος συνδεδετικός κρίκος με τον Αρχηγό παρέμεινε και στις δύο δίκες ο αδελφός του, ο δικηγόρος Τάκης Μιχαλόλιας, ο οποίος ανέλαβε την υπεράσπιση του Ανδρουτσόπουλου και στους δύο βαθμούς, ενώ φρόντισε να αποπολιτικοποιηθεί η δίκη και να μη γίνεται αναφορά στη Χρυσή Αυγή. Τώρα ο Περιάνδρος στρέφεται και εναντίον του πρώην συνηγόρου του, αφήνοντας βαριά υπονοούμενα. «Ο Κάτμαν είναι στο απυρόβλητο», έλεγε σε συνομιλητή του λίγες μέρες πριν από τη σύλληψη του Μιχαλολιάκου. «Ο αδελφός του έχει παίξει μεγάλο ρόλο, ο Τάκης. Έχει χοντρές διασυνδέσεις. Μιλάει με υπηρεσίες από παλιά. Ολη αυτή η αρωγή προς τον αδελφό του ξεκίνησε για να τον προστατεύσει. Δεν τον ήθελε σε επικινδυνότητα [sic]. Τον θεωρούσε ένα χαζό τρελάκι. Και προσπαθούσε να τον τραβήξει από το όλο θέμα. Γι' αυτό έχει αλλάξει και το επώνυμό του. Για να διαχωρίσει τη θέση του από τον αδελφό του, τότε που έμπαιναν οι βόμβες, τη δεκαετία του 1970. Πάντα προσπαθούσε να τον προστατέψει μέσω των υψηλών γνωριμιών που είχε καλλιεργήσει. Δηλαδή να τον βάλει σε ένα πιο δεξιό προφίλ. [Αλλά] στην πορεία τού 'δωσε χώρο να αλωνίσει, τώρα την τελευταία τριετία».

Σε άλλη συνομιλία ο Περιάνδρος υποστηρίζει ότι «αιχμή του δόρατος» για τη Χρυσή Αυγή είναι η τοπική της Νίκαιας: «Κάποιοι τυχάρπαστοι μικροεγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου που δεν ανδρώθηκαν στα πατριωτικά ιδεώδη και ακολούθησαν ένα ρεύμα μόνο και μόνο για να φάνε από τη μαρμίτα».

Αλλά, αν είναι έτσι, πώς δέχτηκε ο Περιάνδρος να τον εκπροσωπήσει ένας άνθρωπος που «μιλάει με τις υπηρεσίες»; Μόνο και μόνο για να τη γλιτώσει και να πέσει στα μαλακά;

Η ομάδα «Πρωτεσίλαος»

Σε άλλο σημείο των αποκαλύψεών του ο Περιάνδρος κάνει λόγο για την πρώτη ομάδα κρούσης που οργάνωσε ο ίδιος και την ονόμαζε «Πρωτεσίλαο». Μιλώντας για τις στολές και την ομοιόμορφη παραστρατιωτική εμφάνιση των Ταγμάτων Εφόδου, ο Ανδρουτσόπουλος θα διεκδικήσει τις δικές του δάφνες: «Αυτή είναι μια μόδα που την έχουν αντιγράψει από μένα. Με τα καπέλα κ.λπ. Αυτά τα είχα φτιάξει εγώ από πολύ παλιά. Πριν πάω ακόμα φαντάρος. Είχα μια ομάδα, τον “Πρωτεσίλαο”. Ευτυχώς που έχουν φύγει οι φωτογραφίες, γιατί αλλιώς θα είχαμε άλλα προβλήματα. Είχα φοβερό υλικό. Είναι τα κομάντα που είχα φτιάξει εγώ μέσα στη Χρυσή Αυγή τη δεκαετία του '80 και του '90. Οι οποίοι ήταν “ουγκ” φίλε. Γιατί ήταν παιδιά από τις ομάδες του στρατού που έχουμε περάσει εμείς. Είχα πάρει έτοιμους ανθρώπους, δεν τους έφτιαχνα εγώ εξ αρχής και πάνω σ' αυτούς δουλεύαμε συγκεκριμένα πράγματα. Το ξέρανε βέβαια οι υπηρεσίες. Κάναμε πράγματα πολύ δυνατά, αλλά όπως καταλαβαίνεις γαμούσαμε και δέρναμε. Οχτώ με δέκα άτομα είχα εγώ, επίλεκτους. Κάναμε καταρριχήσεις, είχαμε κοντόκαννες, κάναμε πράγματα σε εποχές πολύ απαγορευμένες».

Η ομολογία αυτή είναι αποκαλυπτική. Οχι μόνο γιατί επιβεβαιώνει τη γενεαλογία των Ταγμάτων Εφόδου και τη γνώση των «υπηρεσιών», αλλά επειδή τεκμηριώνει και την ύπαρξη της ομάδας «Πρωτεσίλαος», γεγονός που έχει ιδιαίτερη σημασία για την έκβαση της δικαστικής διερεύνησης της εγκληματικής οργάνωσης. Στο υλικό της δικογραφίας έχει κατατεθεί από μέλος του «Ιού» εκτός από το αρχικό καταστατικό της οργάνωσης και ο δισέλιδος κανονισμός της ομάδας «Πρωτεσίλαος». Το έντυπο αυτό

επιδείχθηκε σε όλα τα ηγετικά στελέχη της οργάνωσης μετά τη σύλληψή τους. Και όλοι αρνήθηκαν την ύπαρξη της ομάδας «Πρωτεσίλαος».

Απολογούμενος ο Αρχηγός θα πει ότι «τα δύο ψευδεπίγραφα κείμενα [δηλαδή το καταστατικό και το κείμενο που επιγράφεται “Πρωτεσίλαος”] απηχούν ακραιφνείς εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις [...] δεν γνωρίζω ποιος έχει συγγράψει ή κατασκευάσει τα συγκεκριμένα κείμενα, δεν ενθυμούμαι να έχω δει παρόμοιο κείμενο στο παρελθόν ούτε θυμάμαι να έχει τεθεί υπόψη μου από οποιονδήποτε άλλο στους εθνικιστικούς κύκλους». Ο Παππάς θα δηλώσει ότι το «έγγραφο “Πρωτεσίλαος” είναι ένα άγνωστο προς εμέ κείμενο, ανυπόγραφο, εκτός πολιτικής πραγματικότητας, παραληρηματικού χαρακτήρα, το οποίο και δεν με εκφράζει». Ο δε Παναγιώταρος θα πει ότι «το χειρόγραφο με τον τίτλο Εκπαιδευτική Τάξη “Πρωτεσίλαος” το βλέπω για πρώτη φορά στη ζωή μου και την πλέον των 20 ετών παρουσία μου στη Χρυσή Αυγή και πρόκειται για προβοκατόρικο ή άσχετο έγγραφο με τη Χρυσή Αυγή». Παρόμοια δήλωσαν και οι υπόλοιποι.

Με την αποκάλυψή του ο Περίανδρος αδειάζει όλους τους παλιούς του συναγωνιστές και εκθέτει ειδικά τους Κασιδιάρη, Ζαρούλια, Ματθαίοπουλο, Ζησιμόπουλο, οι οποίοι διοργάνωσαν συνέντευξη Τύπου στις 23.10.2013, προκειμένου να «ξεσκεπάσουν τη σκευωρία» και αναφέρθηκαν στο ντοκουμέντο αυτό της «Εκπαιδευτικής Τάξεως Πρωτεσίλαος» ως άθλιο και βλακώδες έγγραφο.

Με τα δεδομένα αυτά αναμένεται ότι η υπόθεση θα πάρει τον δρόμο της επανεξέτασης. Γιατί βέβαια δεν είναι δυνατόν να μείνουν χωρίς διερεύνηση οι ισχυρισμοί τού επί χρόνια υπαρχηγού της οργάνωσης, τον οποίο η ίδια η Χρυσή Αυγή υποτίθεται ότι τιμούσε και σεβόταν ως ανιδιοτελή αγωνιστή, «θύμα του συστήματος».

Εξίσου σημαντικό είναι και το γεγονός ότι οι αποκαλύψεις αυτές αναιρούν την υπόθεση εργασίας του εισαγγελέα Ντογιάκου ότι η εγκληματική οργάνωση συγκροτήθηκε το 2008. Αυτή η υπόθεση δεν στηρίζεται σε πραγματικά δεδομένα και περισσότερο χρησιμοποιείται στην εισαγγελική πρόταση «κατ’ οικονομία», προκειμένου να μη διογκωθεί τόσο πολύ η δικογραφία ώστε να καταστεί αδύνατη η διεξαγωγή της δίκης. Αντίθετα, προκύπτει αβίαστα, και μάλιστα από την απλή ανάγνωση πολλών τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, ότι η εγκληματική δραστηριότητα προϋπήρχε. Μόνο που είναι λίγο δύσκολο για την πολιτεία (και τη Δικαιοσύνη) να παραδεχτεί την αδράνεια τόσων χρόνων.

Ο Περίανδρος μιλά για ομάδα κρούσης από τη δεκαετία του ’80. Και βέβαια έχει δίκιο.

«Να ανοίξει πάλι η υπόθεση»

Η Δικαιοσύνη πρέπει να κινηθεί άμεσα και χωρίς καμία περαιτέρω καθυστέρηση, καθώς το περιεχόμενο αυτών που λέγονται έχει προφανές ποινικό ενδιαφέρον, δεν υφίσταται δε κανένα δικονομικό ή άλλο εμπόδιο για να ανοίξει εκ νέου η υπόθεση ως προς τους λοιπούς συμμετόχους της βίαιης αυτής απόπειρας ανθρωποκτονίας. Ας σημειωθεί ότι η υπόθεση αποτελεί, τρόπον τινά, τη μία άκρη του τόξου της οργανωμένης εγκληματικής δράσης της Χ.Α. Η άλλη άκρη είναι η δολοφονία του Παύλου Φύσσα τον Σεπτέμβριο του 2013, με ό,τι έχει μεσολαβήσει στον ενδιάμεσο χρόνο. Η σχηματισθείσα σε βάρος του Περίανδρου δικογραφία έχει ήδη αρκετό υλικό (φωτογραφίες, μαρτυρικές καταθέσεις κ.λπ.), το οποίο μπορούν οι δικαστικές αρχές να αξιοποιήσουν προς την κατεύθυνση αυτή και να δικάσουν επιτέλους τους «άγνωστους» ως σήμερα λοιπούς δράστες της διαβόητης επίθεσης. Οι συνομιλίες του Περίανδρου που διέρρευσαν δίνουν μια μοναδική ευκαιρία στον δικαστικό μηχανισμό να πράξει και όσα δεν έπραξε τότε, επιδεικνύοντας αδράνεια και αμηχανία. Σε κάθε δε περίπτωση, δεν νοείται σε ένα κράτος δικαίου να δημοσιοποιούνται τέτοια στοιχεία και ο δικαστικός μηχανισμός να μένει αδρανής.

Κλειώ Παπαπαντολέων (Συνήγορος πολιτικής αγωγής στη δίκη του Περίανδρου)

Στη θαλπωρή της Ασφάλειας

Το έγγραφο της Κρατικής Ασφάλειας, που δημοσιεύουμε παρακάτω, είναι εξαιρετικά διαφωτιστικό για τον τρόπο που λειτούργησαν οι διωκτικές αρχές τις κρίσιμες μέρες μετά την επίθεση στην πλατεία Δικαστηρίων.

«1. Την 00.45 ώρα σήμερα (26.6.1998), προσήχθη στην υπηρεσία μας για εξακρίβωση δικαστικής ταυτότητας, από την οδό Σολωμού 74, έξω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, ο Βουλδής Ιωάννης του Θεοδώρου και της Σοφίας, γενν. το 1946 στην Αθήνα, κάτοικος Κυψέλης [...], ιδιωτικός υπάλληλος, ο οποίος, αφού διαπιστώθηκε ότι δεν διώκεται ή αναζητείται και μετά τη δακτυλοσκόπηση και φωτογράφησή του, αφέθηκε ελεύθερος.

2. Κατά την εξέτασή του στην υπηρεσία μας, δήλωσε τα εξής:

α) Επισκέπτεται κατά τακτά διαστήματα τα γραφεία της Χρυσής Αυγής.

β) Την 16.6.1998, ευρίσκετο στα Δικαστήρια της πρώην Σχολής Ευελπίδων, όπου είχε μεταβεί για να καταθέσει ως μάρτυρας υπεράσπισης του Παναγιωτίδη Ιωάννη.

- Υποστήριξε ότι εκ των έξι (6) κατηγορουμένων είχαν μεταβεί στο Δικαστήριο οι τέσσερις (Ζαφειρόπουλος - Βαρσάμης - Παναγιωτίδης - Κουσουμβρής).

- Εκτός αυτών, είχαν μεταβεί προς συμπαράστασή τους περί τα δέκα έως δεκαπέντε άτομα, μεταξύ αυτών, ο Ανδρουτσόπουλος Αντώνιος, ο αδελφός του Νικόλαος Ανδρουτσόπουλος, ο Κουσουμβρής Σωκράτης, αδελφός του δικαζομένου Κουσουμβρή Χαράλαμπος, και κάποια άλλα νεαρά άτομα, μέλη της Χρυσής Αυγής, των οποίων ισχυρίστηκε ότι δεν γνωρίζει το στοιχείο ταυτότητάς τους.

- Μετά την αναβολή της δίκης, όπως επίσης δήλωσε, μία διμοιρία των ΔΥΑΤ, τους απομάκρυνε μέχρι την οδό Μουστοξύδη, όπου και διαλύθηκαν προς διάφορες κατευθύνσεις.

- Αυτός υποστήριξε ότι μετά πήγε στην πλατεία Αγ. Γεωργίου της Κυψέλης, έφαγε και στη συνέχεια πήγε σπίτι του.

- Την επόμενη ημέρα, το βράδυ (17.6.1998), μετέβη στο κάμπινγκ [...] και παρέμεινε εκεί μέχρι την Κυριακή.

γ) Όταν επέστρεψε στην Αθήνα, του τηλεφώνησε ο Κουσουμβρής Χαράλαμπος και του ζήτησε να του συστήσει κάποιον δικηγόρο.

- Επίσης επικοινωνήσε με τον πατέρα του Ανδρουτσοπούλου Αντωνίου, ο οποίος του είπε ότι ο Αντώνης κρύβεται, χωρίς να του αποκαλύψει πού, γιατί φοβάται για τη ζωή του, ίσως και από τρομοκρατική οργάνωση. Θα επικοινωνήσει με κάποιον δικηγόρο για να μεθοδεύσει την εμφάνιση-παρουσίασή του στις δικαστικές Αρχές».

Τι μαθαίνουμε από το έγγραφο αυτό; Πρώτ' απ' όλα ότι η Ασφάλεια προσήγαγε τον Βουλδή δέκα μέρες μετά την επίθεση, μόνο και μόνο επειδή τον βρήκε έξω από το γραφείο της οργάνωσης και αρκέστηκε σε όσα είπε εκείνος, παρά το γεγονός ότι παραδέχτηκε την παρουσία του στα δικαστήρια την επίμαχη μέρα. Ως γνωστόν, ο Βουλδής είναι παλιό στέλεχος της Χρυσής Αυγής και παραμένει μέχρι σήμερα ενεργός, ενώ αντικατέστησε και τον Μιχαλολιάκο στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας. Η ευκολία με την οποία αποκάλυψε τα ονόματα των συναγωνιστών του είναι εκπληκτική, ενώ εντυπωσιάζει και η «άτυπη» εξέτασή του στην Ασφάλεια. Βέβαια από τα ονόματα που «έδωσε» ο Βουλδής και δεν είχαν ήδη εξεταστεί κανένα δεν βρέθηκε στη συνέχεια.

Η υπόθεση ήταν τόσο κακοστημένη ώστε ακόμα και κάποιοι χρυσαυγίτες δεν πιστεύουν ότι τα πράγματα

έγιναν ακριβώς έτσι. Ο δε Κουσουμβρής αναφέρει πως ο Αρχηγός τον πληροφόρησε ότι ο Βουλδής «έσπασε» και τα είπε. Αλλά πέρα από τις αλληλοκατηγορίες των «συναγωνιστών», το πραγματικό πρόβλημα είναι η αδράνεια των διωκτικών αρχών που δίνουν την εντύπωση ότι φρόντισαν να δώσουν τον απαραίτητο χρόνο σε όσους έπρεπε να διαφύγουν.

Διαβάστε

***Ιων Φιλίππου**

«Χρυσή Αυγή, Πολιτικός Οδοδείκτης» (εκδ. Ηλεκτρον, Αθήνα 2013).

Το βιβλίο του ιδρυτικού στελέχους της ναζιστικής οργάνωσης Ιωάννη Περδικάρη, ο οποίος αναφέρεται στην επίθεση του 1998 και υποστηρίζει ότι φυσικοί αυτουργοί ήταν άλλα μέλη της οργάνωσης, ενώ στον Περίανδρο καταλογίζει την ευθύνη ότι δεν τους σταμάτησε, κινούμενος «παρορμητικά».

***Χάρης Κουσουμβρής**

«Γκρεμίζοντας τον μύθο της Χρυσής Αυγής» (εκδ. Ερεβος, Πειραιάς 2004).

Αυτοβιογραφική απόπειρα ενός άλλου δυσσαρεστημένου και απομακρυσμένου στελέχους, πρώην ταμία και διαδόχου του Περίανδρου στην ηγεσία των ομάδων κρούσης. Για την επίθεση του 1998 υπαινίσσεται ότι υπήρξε κάρφωμα εκ των ένδον.

***Περίανδρος Ανδρουτσόπουλος**

«Το μυστικό του κοχυλιού» (εκδ. Ηλιοφόρος, Αθήνα 1996).

Η αφύπνιση της ελληνικής συνείδησης σε ένα χωριό της Μικρασίας τον 15ο αιώνα οδηγεί σε βαναυσότητες, σφαγές και αίμα. Οι Έλληνες εναντίον όλων, κυρίως των Εβραίων. Εγκώμιο της ακραίας βίας, γραμμένο την περίοδο ανάπτυξης των ομάδων κρούσης της Χρυσής Αυγής.

Δείτε

***«Κόναν ο Βάρβαρος»**

(«Conan the Barbarian» του Τζον Μίλιους, 1981)

Ο Αρνολντ Σβαρτσενέγκερ σε μια ταινία όπου τα στεροειδή ξεχειλίζουν απ' την οθόνη και αποτελεί σημείο αναφοράς για τους εγχώριους νεοναζί.

***Τάσος Κωστόπουλος, Αντα Ψαρρά, Δημήτρης Τρίμης**